

USKOMATTOMIA PÄÄMÄÄRIÄ SIVUTEILLA

runojako

Jarmo Saarti, Keijo Virtanen

Jarmo Saarti & Keijo Virtanen

Uskomattomia päämääriä sivuteillä

runojako

© 2022 Jarmo Saarti & Keijo Virtanen

Julkaisija: SaartiVirta, Kuopio

Kannen kuva: Jarmo Saarti

Kollaasirunokuvat: Keijo Virtanen

Sisuksen taitto ja tekstirunot: Jarmo Saarti

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6631-6

1. osa

**Satunnaisten käsien kosketus
esineiden roskaa odotetaan
kuin unelmia**

minä
 jostakin
 hyppään ruumiistani
 asetun sen vierelle
kuuluu ääniä

 katson kalpeaa kuuta

satutan sinua

 sinä syöt
minun pääni
 eikä ole
hetkeä
 ikuisuuden varjolla

sinä
 unohdat katseesi
kuka kuuntelee
 miten silkki kahisee
toukkien liike
 se yllä
mitä emme näe

tosiasioiden puute
 voi olla aika lopullista

jokaisen nimi
 unohdettu ullakko

 ja ne laatikot
 joihin joulu
kätketään
 ja josta
 se kaivetaan
 uudestaan esille

Ulkopuolinen

Poika

kylä

jakoi ihmisille

rajalta kaaleja joista vain yli 318

TAI 19

rajallisuuden

syntyi

äärirajoilla

Kaiken

Suoja

voidaan

mieltä

siellä

vain

jos

Ajatuksena

ovat

ajan

tulevaisuuteen

usein

liittyvät

yllättävät

kuiskaukset

jotka

ovat

UNI

aikana joka päivä!

vähän

eri

Kokoa

Tarjolla sekä iPhoneen että Androidiin

satunnaisten käsien kosketus
rypyttyvä iho
ja jalat
jotka eivät enää kannaa

maassa kuoppia
niiden peittona suon kate

puun kädet
levittyvät
selitysten päälle

roskapussien seassa kattiloita
pihlajan värit ruskettuvat

sisälle tulee ääni
muovin lässähdys sängyn peitolle
ykkösaamusta hyvää päivänjatkoa

kartoittaja

saa

Toistaiseksi

sanoa

ison a

ja Osaa
kävellä

tarkasti

läp. vaatimuksista

ja auttaa

lääkärin

Ulos ennusteesta

AINA

tiistaina **Ennen**

kuin toimittaa

voimaa

aikaa

vastaan

JA

SE aloittaa

riemukasta

sitten

Viikarista, kuten

JOKAINEN

työtä

uusi

ja

VAHVEMPI

pallo

patsaita

harrastava

mystinen

Muovi

Mauva

kokonaisen vuoren
käsittelen menemiseni yksitellen
et saata olla vastassa

kuinka olen kaivannut
menen tätä rinnettä ensin alas
sinulla on punainen ruusu huivissasi

kiinnitämme ne ylempään oksaan

kerrattu liinamainen muoto hiekkakasoissa
lautamaiset hökkelit betonoituvat iäksi
samalla kertaa otin lasille ja lautaselle viimeisen ateriani

veli päätti matkustaa ohitse
siinä oli joskus talo
jossa asui ihmisiä

olin tyhjä
en jaksanut edes kieltäni kääntää

Runoja kielen murtumisesta, matkoista ja pysähdyksiä.
Kollaaseja sanoista, poluista ja jäämisestä.

tämä hetki kaataa valuvaa nestettä superjohtavalle pinnalle
esitäytetty lomake sisältää tietoja minusta
kaikenkattava vakuutus
tuhoaa elämäsi tarkoituksen

samanlaisista asennoista voi kietoutua köynnös
kertomataulussa ei ollut yhtään hyvää tarinaa
sekava vaellus pitkän hiekan päällä

BoD

9 789528 066316